

Kniha Daniel — číslo třicet čtyři

Odhalení Daniela: Prorocká cesta dějinami země a Božími soudy

Jeff Pippenger

2023-12-29

Prvních šest kapitol knihy Daniel představuje dějiny zemské šelmy ze Zjevení třinácté kapitoly. Spojené státy (zemská šelma) započaly roku 1798 jako šesté království biblického proroctví, když papežství (mořská šelma ze Zjevení třinácté kapitoly) obdrželo prorockou smrtelnou ránu, a ukončily svou vládu jako páté království biblického proroctví.

Dějiny šelmy ze země jsou dějinami varování před přiblížováním se Božích soudů. Na počátku dějin šelmy ze země započal Boží vyšetřující soud a na konci šelmy ze země začíná Boží vykonávací soud. Varování před přiblížováním se Božího vyšetřujícího soudu na počátku bylo znázorněno poselstvím prvního anděla ze čtrnácté kapitoly Zjevení, které přišlo v „čase konce“ v roce 1798. Varování před přiblížováním se Božího vykonávacího soudu na konci je znázorněno jako poselství tří andělů ze čtrnácté kapitoly Zjevení, které přišlo v „čase konce“ v roce 1989.

V každém „čase konce“ je odpečetěna určitá část knihy Daniel. Na počátku dějin zemské šelmy, roku 1798, byly odpečetěny sedmá, osmá a devátá kapitola knihy Daniel. Tyto kapitoly jsou představeny jako vidění o řece Ulai. Na konci dějin zemské šelmy, roku 1989, byly odpečetěny desátá, jedenáctá a dvanáctá kapitola knihy Daniel. Tyto kapitoly jsou představeny jako vidění o řece Hiddekel. Kdykoli je kniha Daniel odpečetěna, je na tehdy žijící generaci uveden třístupňový proces zkoušky.

I řekl: Jdi svou cestou, Danieli, neboť ta slova jsou uzavřena a zapečetěna až do času konce. Mnozí budou očištěni, vybíleni a vyzkoušeni; bezbožní však budou jednat bezbožně, a nikdo z bezbožných neporozumí; moudří však porozumějí. Daniel 12,9.10.

Třístupňový proces zkoušky je založen na struktuře hebrejského slova, které se překládá jako „pravda“ a které bylo utvořeno spojením prvního, třináctého a posledního písmene hebrejské abecedy. Hebrejské slovo představuje Boží tvořivou moc a tuto moc v sobě nese. Veškerá prorocká pravda je vystavěna na tomto slově, stejně jako třístupňový proces zkoušky v dvanácté kapitole knihy Daniel. Toto slovo nepředstavuje pouze Boží tvořivou moc, ale také Ježíše Krista, který je Pravda a který je rovněž První i Poslední, jak to znázorňují první a poslední písmeno hebrejské abecedy.

Počáteční dějiny zemské šelmy, kdy se v čase konce roku 1798 dostalo varování o přibližujícím se vyšetřujícím soudu, jsou znázorněny prvním andělem ze čtrnácté kapitoly Zjevení. Poselství prvního anděla ze čtrnácté kapitoly Zjevení obsahuje každý ze tří kroků, jimiž je pravda, a které představují třístupňový zkušební proces, jenž se postavil před ono pokolení, když v roce 1798 přišel první anděl.

A viděl jsem jiného anděla, letícího prostředkem nebe, který měl věčné evangelium, aby je zvěstoval těm, kdo přebývají na zemi, a každému národu, pokolení, jazyku i lidu, a volal

mocným hlasem: Bojte se Boha a vzdejte mu slávu, neboť přišla hodina jeho soudu; a klanějte se tomu, který učinil nebe, zemi, moře i prameny vod. Zjevení 14,6.7.

Závěrečná historie zemské šelmy, kdy varování o přiblížení vykonávacího soudu přišlo v čase konce roku 1989, je znázorněna třemi anděly ze čtrnácté kapitoly Zjevení. Tři andělé ze Zjevení 14 představují tři kroky, které jsou pravdou, a tři andělé představují tříkrokový proces zkoušky, jenž stanul před generací žijící v době, kdy v roce 1989 přišel třetí anděl.

A viděl jsem jiného anděla, letícího prostředkem nebe, který měl věčné evangelium, aby je zvěstoval těm, kdo přebývají na zemi, a každému národu, pokolení, jazyku i lidu, řka mocným hlasem: Bojte se Boha a vzdejte mu slávu, neboť přišla hodina jeho soudu; a klanějte se tomu, který učinil nebe i zemi, moře i prameny vod. A za ním letěl jiný anděl a říkal: Padl, padl Babylon, to veliké město, protože napojil všechny národy vínem hněvu svého smilstva. A třetí anděl šel za nimi a volal mocným hlasem: Jestliže se kdo klaní šelmě a jejímu obrazu a přijímá její znamení na své čelo nebo na svou ruku, i ten bude pít víno Božího hněvu, nalité neředěné do kalicha jeho rozhořčení, a bude mučen ohněm a sírou před svatými anděly a před Beránkem. A dým jejich muk vystupuje na věky věků; a nemají odpočinutí dnem ani nocí ti, kdo se klanějí šelmě a jejímu obrazu, a každý, kdo přijímá znamení jejího jména. Zde jest trpělivost svatých; zde jsou ti, kteří zachovávají příkázání Boží a víru Ježíšovu. Zjevení 14,6–12.

Kniha Daniel je vystavěna na poselstvích tří andělů. Tato struktura představuje jak tři kroky hebrejského slova pro „pravdu“, tak i odpovídající třístupňový proces zkoušky; tento proces zkoušky se však odvíjí na historické linii zemské šelmy ze 13. kapitoly Zjevení (Spojených států) a také na historické linii dvou rohů zemské šelmy (republikanismu a protestantismu). Dějiny Spojených států, počínaje rokem 1798 a pokračující až k brzy přicházejícímu nedělnímu zákonu, jsou totožným úsekem dějin, v němž existuje církev adventistů sedmého dne. Kniha Daniel proto rovněž obsahuje strukturu, která zobrazuje dějiny adventismu, počínaje rokem 1798 a pokračující až k brzy přicházejícímu nedělnímu zákonu. Tímto způsobem kniha Daniel označuje tytéž prorocké dějiny, které jsou představeny v knize Zjevení, a činí tak prvního svědka, jenž přivádí k dokonalosti poselství druhého svědka. Dokonalost obou knih je uskutečněna tímž prorockým jevem, který existoval ve vztahu mezi Starým zákonem a Novým zákonem.

„Dějiny života, smrti a vzkříšení Ježíše jakožto Syna Božího nemohou být plně doloženy bez svědectví obsaženého ve Starém zákoně. Kristus je ve Starém zákoně zjeven stejně jasně jako v Novém. Jeden vydává svědectví o Spasiteli, který má přijít, zatímco druhý vydává svědectví o Spasiteli, jenž již přišel způsobem předpověděným proroky. Aby bylo možné ocenit plán vykoupení, musí být Písmo Starého zákona důkladně pochopeno. Je to oslavené světlo z prorocké minulosti, které uvádí život Kristův a učení Nového zákona do zřetelnosti a krásy. Zázraky Ježíšovy jsou důkazem jeho božství; avšak nejsilnější důkazy, že je Vykupitelem světa, se nalézají v proroctvích Starého zákona ve srovnání s dějinami Nového. Ježíš řekl Židům: ‚Zkoumejte Písma; neboť se domníváte, že v nich máte věčný život, a ona svědčí o mně.‘ V té době neexistovalo žádné jiné Písmo než Písmo Starého zákona; proto je Spasitelův příkaz zcela zřejmý.“ Spirit of Prophecy, svazek 3, 211.

„Dějiny života, smrti a vzkříšení Ježíše“ shrnují Kristovo dílo pro lidstvo a svědčí o třech krocích, a tyto tři kroky jsou „pravdou“. Hebrejské slovo „pravda“ představuje Ježíše, který je první i poslední, počátek i konec, Alfa i Omega, a samo toto slovo se skládá z prvního a posledního písmene, která představují totéž; neboť jako Alfa i Omega Ježíš znázorňuje konec nějaké věci spolu s počátkem nějaké věci. Kristův život, smrt a vzkříšení jsou pravdou, neboť mimo jiné jsou znázorněny třemi kroky, a první i poslední krok jsou oba „život“, neboť „život“ i „vzkříšení“ jsou oba „život“. Prostřední písmeno v hebrejském slově je třináctým písmenem abecedy a třináct je symbolem vzpoury; a Kristova smrt byla způsobena vzpourou satana a synů Adamových, kteří se připojili k jeho vzpouře.

Porozumění Zjevení Ježíše Krista v knize Zjevení je odpečetěno těsně před uzavřením doby lidské zkušební lhůty a prvotním prvkem pravdy odpečetěné v té době je, že Kristus je „pravda“, Alfa a Omega, který klade svůj podpis jako Alfa a Omega na pravdy, jejichž existenci ve svém Slově ustanovil. Když sestra Whiteová napsala: „Dějiny života, smrti a vzkříšení Ježíše jakožto Syna Božího nelze plně prokázat bez důkazů obsažených ve Starém zákoně. Kristus je ve Starém zákoně zjeven stejně jasně jako v Novém,“ potvrzuje tím pro ty, kdo uvidí, že poselství tří andělů ve čtrnácté kapitole knihy Zjevení (která jsou rovněž vystavěna na týchž třech krocích jako „život, smrt a vzkříšení“) „nelze plně prokázat bez důkazů obsažených“ v knize Daniel.

Rovněž poukazuje na to, že kniha Daniel svědčí o Babylonu, který „má přijít“, zatímco kniha Zjevení svědčí o Babylonu, který „přišel“ způsobem předpověděným v knize Daniel. Dále toto použití ukazuje, že „aby bylo možno ocenit“ knihu Zjevení, knize Daniel „musí být důkladně porozuměno“, neboť právě „oslavené světlo“ z knihy Daniel „jasně a krásně odhaluje život Kristův a učení“ knihy Zjevení.

Její slova lze také chápat tak, že „záznaky Ježíšovy“, znázorněné v knize Zjevení, představují „důkaz jeho božství; avšak nejsilnější důkazy, že je Vykupitelem světa, se nalézají“, když jsou prorocství knihy Daniel „porovnávána s dějinami“ knihy Zjevení. Dále lze rozpoznat, že když „Ježíš řekl Židům: ‚Zkoumejte Písma; neboť se domníváte, že v nich máte život věčný, a ona jsou ta, která svědčí o mně,‘“ pak pro dnešní duchovní Židy je kniha Daniel tou, která svědčí o Zjevení Ježíše Krista, a že v onom zjevení, které je odpečetěno těsně před uzavřením doby milosti, se nalézá věčný život.

Kniha Daniel předkládá prorocké pravdy, které jsou přivedeny k dokonalosti v knize Zjevení. Je vystavěna na třech krocích, jež jsou vyjádřeny hebrejským slovem pro „pravdu“, a proto sama tato kniha představuje zkoušku pro generaci, v níž jsou tyto skutečnosti odpečetěny a zjeveny. Sám Ježíš je jako Alfa i Omega přímo zdůrazněn již v úplně prvních slovech i v první kapitole knihy Zjevení. Tyto články rovněž ukázaly, že první kapitola knihy Daniel má tutéž prorockou strukturu i charakteristické rysy jako poselství prvního anděla ve čtrnácté kapitole knihy Zjevení.

Poselství prvního anděla a první kapitola knihy Daniel obojí označují třístupňový proces zkoušky, který je charakteristickým znakem Alfy a Omegy. Kapitola začíná tím, že doslovný Babylón dobývá doslovné Judsko, a kniha vede k poslednímu boji mezi Babylónem a Judskem, znázorněnému v posledních šesti verších jedenácté kapitoly knihy Daniel. V těchto verších je

duchovní Babylón přemožen duchovním Judskem právě tehdy, když Michael povstává a lidská doba milosti se uzavírá. Tyto verše představují konec prorockých dějin války mezi Babylónem a Judskem. V těchto verších je znázorněno uzdravení smrtelné rány.

Verše, které popisují uzdravení smrtelné rány, začínají čtyřicátým veršem jedenácté kapitoly knihy Daniel, jenž začíná slovy: „A v čase konce.“ „Čas konce“ v tomto verši představuje rok 1798, kdy bylo papežství zasazeno jeho smrtelné zranění. Verše pak vyprávějí příběh o tom, jak je smrtelná rána uzdravena, když papežství dobývá nejprve svého nepřítele, krále jihu (Sovětský svaz), za druhé svého spojence, nádhernou zemi (Spojené státy), a za třetí svou oběť, Egypt (Organizaci spojených národů). Ve verši čtyřicet pět papežství (král severu) dochází ke svému konci a není nikoho, kdo by mu pomohl. Příběh o uzdravení smrtelné rány papežství v těchto verších začíná pádem papežství v roce 1798 a končí konečným vzestupem a pádem papežství. Verše mezi úvodem tohoto oddílu a jeho závěrem označují vzpouru uprostřed.

Hebrejské slovo pro „pravdu“ vzniklo spojením prvního písmene, třináctého písmene a posledního písmene hebrejské abecedy. Třináctka je číslo, které symbolizuje vzpouru, a dějiny mezi prvním a posledním. V závěrečném úseku proroctví v knize Daniel je znázorněn tentýž boj, který je představen již v samotných prvních verších této knihy. Tyto verše uvádějí první kapitolu, kde nalézáme třístupňový proces zkoušky, jenž je pravdou. Potom v závěrečném úseku nacházíme tytéž tři kroky, neboť začíná prvním pádem papežství a končí posledním pádem papežství, a uprostřed je zasazena vzpoura posledních dnů.

V oněch posledních šesti verších jedenácté kapitoly Danielovy je druhý svědek pravdy, neboť první zeměpisná moc, kterou papežství potřebovalo svržit (král jihu), je symbolem moci draka, stejně jako poslední ze tří zeměpisných mocí (Egypt). Třístupňové dobývání, které je nezbytné k tomu, aby byla smrtelná rána uzdravena, začíná králem jihu, jenž je symbolem dračí moci ateismu, a poslední ze tří mocí, představovaná Egyptem, je hlavním biblickým symbolem ateismu spojeného s drakem. Ve skutečnosti je slovo přeložené ve čtyřicátém verši daného oddílu jako „jih“ „negeb“, které se někdy překládá jako Egypt. Tyto tři překážky nesou pečeť pravdy, neboť první překážka je poslední překážkou. Moc uprostřed je slavná země (Spojené státy). Spojené státy jsou místem, kde je vyvolána vzpoura nedělního zákona, a symbolem Spojených států na jejich počátku bylo třináct kolonií.

Podpis Alfy i Omegy prostupuje knihou Daniel a poskytuje svědectví, které, když je spojeno s knihou Zjevení, ustanovuje božství Ježíše Krista. Ve smyslu dvanácté kapitoly knihy Daniel a trojstupňového procesu zkoušky, jenž probíhá v pokolení, kdy je kniha odpečetěna, znamená odmítnout zjevení struktury knihy Daniel být mezi těmi, kdo jsou označeni jako bezbožní. Ve smyslu čtrnácté kapitoly knihy Zjevení znamená odmítnout zjevení struktury knihy Daniel být mezi těmi, kdo jsou označeni jako ti, kteří se klanějí šelmě a jejímu obrazu.

Knihy Zjevení ukazuje, že těsně před ukončením doby milosti je Zjevení Ježíše Krista odpečetěno, a Zjevení Ježíše Krista zahrnuje i odpečetění struktury knihy Daniel.

„Daniel, poctěný lidmi odpovědnostmi státní moci a tajemstvími království majících všeobecnou nadvládu, byl poctěn Bohem jako Jeho vyslanec a bylo mu dáno mnoho zjevení o

tajemství věků budoucích. Jeho podivuhodná proroctví, jak je zaznamenal v kapitolách 7 až 12 knihy nesoucí jeho jméno, nebyla plně pochopena ani samotným prorokem; avšak dříve než se uzavřela jeho životní služba, dostalo se mu blaženého ujištění, že „na konci dnů“—v závěrečném období dějin tohoto světa—mu bude opět dovoleno stanout ve svém údělu a na svém místě. Nebylo mu dáno porozumět všemu, co Bůh zjevil o božském záměru. „Zavři ta slova a zapečeť tu knihu,“ bylo mu přikázáno ohledně jeho proročských spisů; ty měly být zapečetěny „až do času konce“. „Jdi svou cestou, Danieli,“ znovu anděl přikázal věrnému poslu Jehovovu; „neboť ta slova jsou uzavřena a zapečetěna až do času konce.... Ty pak jdi svou cestou až do konce; neboť odpočíneš a povstaneš ke svému údělu na konci dnů.“ Daniel 12,4.9.13.“

„Jak se blížíme k závěru dějin tohoto světa, proroctví zaznamenaná Danielem vyžadují naši zvláštní pozornost, neboť se vztahují právě k době, v níž žijeme. S nimi má být spojeno i učení poslední knihy novozákonních Písem. Satan přivedl mnohé k přesvědčení, že proročským částem spisů Daniele a Jana Zjevitel nelze porozumět. Zaslíbení je však zřejmé, že studium těchto proroctví bude provázet zvláštní požehnání. „Moudří porozumějí“ (verš 10), bylo řečeno o Danielových viděních, která měla být v posledních dnech odpečetěna; a o zjevení, které Kristus dal svému služebníku Janovi k vedení Božího lidu po všechna staletí, zní zaslíbení: „Blaze tomu, kdo čte, i těm, kdo slyší slova tohoto proroctví a zachovávají to, co je v něm zapsáno.“ Zjevení 1,3.“ Proroci a králové, 547.

Sestra Whiteová, mluvíc v budoucím čase ke své době a generaci, prohlásila: „jak se blížíme k závěru dějin tohoto světa“, „moudří porozumějí“, že „proroctví zaznamenaná Danielem vyžadují naši zvláštní pozornost, neboť se vztahují právě k době, v níž žijeme.“ „Mnohá zjevení tajemství budoucích věků, jeho podivuhodná proroctví, jak je jím zaznamenal v sedmé až dvanácté kapitole knihy nesoucí jeho jméno,“ „mají být v posledních dnech odpečetěna.“

Když je kniha Daniel odpečetěna, uvádí do pohybu třístupňový proces očištění, který zkouší pokolení žijící v době, kdy Lev z pokolení Judova dává knihu Daniel svému lidu. V desáté kapitole Zjevení nám sestra Whiteová sděluje, že anděl, který sestoupil, nebyl „nikdo menší než sám Ježíš Kristus“. V desáté kapitole Zjevení měl anděl ve své ruce otevřenou knížečku, kterou bylo Janovi přikázáno vzít a sníst. Tato kniha byla odpečetěna Lvem z pokolení Judova, který není nikdo menší než sám Ježíš Kristus, a proto kniha, kterou bylo Janovi přikázáno sníst, byla knížečka Daniel.

„Byl to Lev z pokolení Judova, kdo rozpečetil knihu a dal Janovi zjevení o tom, co se má stát v těchto posledních dnech.

„Daniel stál na svém místě, aby nesl své svědectví, které bylo zapečetěno až do doby konce, kdy mělo být našemu světu zvěstováno poselství prvního anděla. Tyto záležitosti mají v těchto posledních dnech nekonečný význam; avšak zatímco „mnozí budou očištěni, zběleni a vyzkoušeni“, „svévolní budou jednat svévolně; a nikdo ze svévolných neporozumí“. Jak pravdivé to je! Hřích je přestoupením Božího zákona; a ti, kdo nepřijmou světlo týkající se Božího zákona, neporozumějí hlásání poselství prvního, druhého a třetího anděla. Kniha Daniel je odpečetěna ve Zjevení Janovi a vede nás kupředu až k posledním výjevům dějin této země.

„Budou naši bratři pamatovat na to, že žijeme uprostřed nebezpečí posledních dnů? Čtěte Zjevení ve spojení s Danielem. Učte těmto věcem.“ Testimonies to Ministers, 115.

Odmítnout zjevení o struktuře knihy Daniel, která je nyní odpečetována, znamená být mezi těmi, kteří jsou označeni jako bezbožní. Prvních šest kapitol knihy Daniel stanoví prorockou strukturu, jež představuje prorocké dějiny adventismu, šelmy ze země, sedmdesáti symbolických let z Izajáše, kapitoly dvacáté třetí, dvou rohů protestantismu a republikanismu, prorocké dějiny poselství prvního a druhého anděla a dějiny poselství tří andělů. Posledních šest kapitol knihy Daniel označuje prorocká poselství, která jsou odpečetována na počátku i na konci všech těchto výše zmíněných dějin.

První kapitola Daniela je dějinami hnutí prvního anděla na počátku dějin zemské šelmy. Kapitoly jedna až tři jsou dějinami hnutí třetího anděla na závěru dějin zemské šelmy. Čtvrtá kapitola má být uvedena do souladu s první kapitolou jako počátek a pátá a šestá kapitola mají být uvedeny do souladu s kapitolami jedna až tři jako závěr. Nárůst poznání, který je znázorněn v kapitolách sedm, osm a devět, má být uveden do souladu s první kapitolou jako s počátečními dějinami. Nárůst poznání, který je znázorněn v kapitolách deset, jedenáct a dvanáct, má být uveden do souladu s kapitolami jedna až tři jako se závěrečnými dějinami.

Verš za veršem tato aplikace označuje počáteční dějiny šelmy ze země za kapitoly jedna, čtyři, sedm, osm a devět. Tato aplikace rovněž označuje závěrečné dějiny šelmy ze země za kapitoly jedna až tři, kapitoly pět, šest a deset až dvanáct. Kniha Daniel je tedy představena jako počátek i závěr dějin šelmy ze země.

Počátek šelmy ze země lze tedy ztotožnit s první kapitolou knihy Daniel, neboť čtvrtá kapitola má být položena přes první kapitolu (řádek za řádkem). Také sedmá, osmá a devátá kapitola mají být položeny přes první kapitolu. Proto je počátek dějin šelmy ze země znázorněn v první kapitole knihy Daniel.

Stejně tak je tomu s ukončením zemské šelmy. Konec dějin zemské šelmy je znázorněn v kapitolách jedna až tři a kapitoly pět, šest, deset, jedenáct a dvanáct mají být položeny přes první tři kapitoly (řádek za řádkem); proto je konec dějin zemské šelmy znázorněn v prvních třech kapitolách Daniela.

První kapitola představuje počátek a poté kapitoly jedna až tři představují závěr, a uspořádání jedné a poté tří ukazuje, že prorocká struktura knihy Daniel je totožná s prorockou strukturou tří andělů ze Zjevení čtrnácté kapitoly. Tam, stejně jako v Danielovi, první anděl představuje oddělené dějiny, avšak je také jednou třetinou dějin tří andělů. Současně, protože toto rozpoznání určuje a zdůrazňuje spojení tří a jedné, je to také struktura hebrejského slova pravda, které představuje nejen Krista a tvořivou moc Boží, ale také třístupňový proces zkoušení a očišťování, jenž je znázorněn jak v první kapitole knihy Daniel, tak znovu v kapitolách jedna až tři knihy Daniel.

Ježíš, který je pravda, je také První i Poslední, a v tomto ohledu se dějiny hnutí prvního anděla opakují do posledního písmene v dějinách tří andělů; proto je prorocky přijatelné položit první tři

kapitoly Daniela nad první kapitolu Daniela, neboť počátek vždy znázorňuje konec. Kniha Daniel se pak stává „malou knížkou“, která je v ruce anděla, neboť „malá knížka“ Daniel může být plně představena v první kapitole Daniela.

Ve studiu knihy Daniel budeme pokračovat v příštím článku.

„Mezi těmi, které hledali úředníci připravující se vykonat ustanovení královského výnosu, byli i Daniel a jeho přátelé. Když se dozvěděl, že podle výnosu musejí zemřít i oni, Daniel se ‚s radou a moudrostí‘ vyptával Ariocha, velitele královské stráže: ‚Proč je ten výnos od krále tak ukvapený?‘ Arioch mu vyložil příběh o králově zmatku nad jeho pozoruhodným snem i o tom, že se mu nepodařilo získat pomoc od těch, v něž dosud vkládal svou nejplnější důvěru. Když to Daniel uslyšel, vsadil svůj život a odvážil se předstoupit před krále a prosil, aby mu byl poskytnut čas, aby mohl prosit svého Boha, aby mu zjevil sen i jeho výklad.“

„Této žádosti panovník vyhověl. ‚Potom Daniel odešel do svého domu a oznámil tu věc Chananjášovi, Mišaelovi a Azarjášovi, svým druhům.‘ Společně hledali moudrost u Zdroje světla a poznání. Jejich víra byla silná, protože si byli vědomi, že je Bůh postavil tam, kde byli, že konají Jeho dílo a plní požadavky povinnosti. V dobách zmatku a nebezpečí se k Němu vždy obraceli pro vedení a ochranu a On se osvědčil jako vždy přítomná pomoc. Nyní se se zkroušeností srdce znovu podrobili Soudci celé země a prosili, aby jim v této době zvláštní nouze udělil vysvobození. A neprosili nadarmo. Bůh, jehož ctili, nyní poctil je. Duch Hospodinův na nich spočinul a Danielovi bylo ‚v nočním vidění‘ zjeveno královo vidění a jeho význam.“

„Danielovým prvním činem bylo poděkovat Bohu za zjevení, které mu bylo dáno. ‚Požehnáno buď jméno Boží na věky věků,‘ zvolal; ‚neboť moudrost i moc jsou Jeho; a On mění časy i doby; sesazuje krále a ustanovuje krále; dává moudrost moudrým a poznání těm, kdo mají rozumnost; zjevuje hluboké a skryté věci; ví, co je ve tmě, a světlo přebývá s Ním. Tobě vzdávám díky a Tobě vzdávám chválu, ó Bože mých otců, jenž jsi mi dal moudrost a moc a nyní jsi mi oznámil, oč jsme Tě prosili; neboť jsi nám nyní oznámil královu záležitost.““
Proroci a králové, 493, 494.